Dosarul nr. 21r-862/25 Judecătoria Căușeni (sediul Bender)
1-25062279-02-21r-14082025 Judecător Alexandru BOGDAN

D E C I Z I E
în numele Legii

01 aprilie 2026 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURŢII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței: Eugeniu BEȘELEA
Judecători: Andrei CAZACICOV și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de avocatul Serghei COSTIN în interesele condamnatului ROTARI Valeriu împotriva Încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) nr. 21-171/2025 din 22 iulie 2025, prin care a fost respinsă cererea condamnatului ROTARI Valeriu privind aplicarea prevederile art.10 și 10/1 Cod penal.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
în procedura instanței de fond, din 06.05.2025 până la 22.07.2025;
în Curtea de Apel Centru, din 14.08.2025 până la 01.04.2026.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Încheierii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La data 06.05.2025, condamnatul ROTARI Valeriu a înaintat în instanța de judecată o cerere cu privire la aplicarea retroactivității legii penale, conform prevederilor art.10 și 10/1 Cod penal, în legătură cu operarea modificărilor la legea penală din septembrie 2024.

2. *Prin Încheierea Judecătoriei Căuşeni (sediul Bender) nr. 21-171/2025 din 22 iulie 2025,* a fost respinsă cererea condamnatului ROTARI Valeriu cu privire la aplicarea retroactivității legii penale, ca fiind neîntemeiată.

3. *Nefiind de acord cu Încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) nr. 21-171/2025 din 22 iulie 2025, a declarat recurs avocatul Serghei COSTIN în interesele condamnatului ROTARI Valeriu, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a Încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) nr. 21-171/2025 din 22 iulie*

2025, cu adoptarea unei noi hotărârii, prin care să fie admisă cererea condamnatului ROTARI Valeriu privind aplicarea în privința sa a prevederilor art.10 și 10/1 Cod penal.

În motivarea recursului apărarea a menționat că, condamnatul consideră Încheierea Judecătoriei Căușeni sediul Bender (Varniţa) ilegală dat fiind faptul că instanța a examinat superficial cauza, nu a dat o apreciere justă probelor şi a interpretat eronat normele legale. Din cele expuse condamnatul consideră că instanța greșit i-a respins cererea şi a solicitat de la avocat depunerea recursului.

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

Potrivit prevederilor art.447 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Procurorul, avocatul și condamnatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe.

Părțile nu s-au folosit de dreptul acordat de a depune referință potrivit prevederilor art.447 alin.(2) Cod de procedură penală.

Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.391 Cod de procedură penală, privind citarea participanților la proces, și ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, a procedat la examinarea cauzei fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

5. *Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea şi temeinicia Încheierii atacate, pe baza probelor administrate şi cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de avocatul Serghei COSTIN în interesele condamnatului ROTARI Valeriu împotriva Încheierii Judecătoriei Căuşeni (sediul Bender) nr. 21-171/2025 din 22 iulie 2025, ca fiind nefondat, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu art.437 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, *(1) Pot fi atacate cu recurs: 4) alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.*

Conform art.448 Cod de procedură penală, *(1) Judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.*

În conformitate cu art.449 Cod de procedură penală, *judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat; recursul este depus peste termen; recursul este inadmisibil; admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, şi ia una din următoarele soluții:*

dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod, rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dispune rejudecarea cauzei de către instanța de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător.

Subsecvent normei citate, instanța de recurs, în conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, *respinge recursul ca fiind nefondat şi menține hotărârea atacată.*

Conform art.441 alin.(2) Cod procedură penală, "Instanța de recurs examinează cauza în limitele temeiurilor prevăzute în art.444, însă ea este obligată ca, înafara temeiurilor invocate şi cererilor formulate de recurent, să examineze întreaga cauză sub toate aspectele, dar fără a agrava situația părții în favoarea căreia s-a declarat recurs".

Astfel, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă şi imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor şi obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzați în materie penală îndreptate împotriva sa.

Potrivit prevederilor art.7 Cod procedură penală „Procesul penal se desfăşoară în strictă conformitate cu principiile şi normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte, cu prevederile Constituției Republicii Moldova şi ale prezentului cod". În orice societate democratică, protecția persoanei este una din atribuțiile de bază ale statului. Conform art.20 al Constituției Republicii Moldova, orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești atunci când drepturile, libertățile și interesele acesteia au fost violate.

Art.1 Cod procedură penală, stipulează că, „procesul penal reprezintă activitatea organelor de urmărire penală şi a instanțelor judecătorești cu participarea părților în proces şi a altor persoane, desfăşurată în conformitate cu prevederile Codului de Procedură Penală, având drept scop protejarea persoanei, societății şi statului de infracțiuni, precum şi protejarea persoanei şi societății de faptele ilegale ale persoanelor cu funcții de răspundere în activitatea lor legată de cercetarea infracțiunilor presupuse sau săvârşite, astfel ca orice persoană care a săvârşit o infracțiune să fie pedepsită potrivit vinovăției sale şi nici o persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală şi condamnată".

În conformitate cu art.469 alin.(1), pct.14) Cod de procedură penală, (1) La executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri, şi anume: *14) liberarea de pedeapsă sau uşurarea pedepsei în temeiul adoptării unei legi care are efect retroactiv ori ameliorarea, în alt mod, a situației (art.10 şi 10/1 Cod penal), precum şi excluderii din hotărârea de condamnare a unor capete de acuzare dacă persoana condamnată a fost extrădată.*

Potrivit prevederilor art.471 alin.(1) Cod de procedură penală, care stabilește că chestiunile specificate art.469 alin.(1) pct.5), 11) și 14) se soluționează de către

judecătorii instanței de drept comun, iar chestiunile prevăzute la celelalte puncte din art.469 alin.(1) se soluționează de către judecătorul de instrucție la demersul instituției care pune în executare pedeapsa, la cererea condamnatului sau a apărătorului acestuia ori, după caz, la demersul procurorului care exercită supravegherea organului sau instituției care pune în executare pedeapsa. Soluționarea de către instanța de judecată a chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1) și 2) se efectuează în condițiile prevăzute la art.266 și 267 Cod de executare și numai după respectarea procedurii extrajudiciare stabilite. În cazul soluționării chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4), 7)–9), instituția care pune în executare pedeapsa este obligată să prezinte raportul de evaluare privind comportamentul condamnatului, iar în cazul soluționării chestiunii prevăzute la art.469 alin.(1) pct.3), și raportul medical respectiv. În ședința de judecată se citează autorul demersului cu privire la soluționarea chestiunii solicitate.

Alin.(2) Temei pentru examinarea chestiunilor prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1), 2), 4)–7), 11), 12), 14)-16) și 18) poate servi și cererea condamnatului. Referitor la chestiunile prevăzute la art.469 alin.(1) pct.1) și 2), condamnatul înaintează cererea în instanța de judecată doar dacă a fost refuzat în condițiile art.266 alin.(3) Cod de executare.

În conformitate cu prevederile art.10 Cod penal al Republicii Moldova, *(1) Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârşit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. (2) Legea penală care înăspreşte pedeapsa sau înrăutăţeşte situaţia persoanei vinovate de săvârşirea unei infracţiuni nu are efect retroactiv.*

Astfel, prin efect retroactiv al legii penale se înțelege calitatea de extindere a acțiunii legii penale asupra persoanelor care au săvârșit diverse fapte înainte de intrarea în vigoare a acestei legi.

Retroactivitatea este strict limitată de lege. În corespundere cu prevederile alin.(1) art.10 Cod penal, legea obține calitatea de retroactivitate în trei situații: a) în cazul înlăturării caracterului infracțional al faptei; b) în caz de ușurare a pedepsei; c) în alte moduri care ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea.

Activitatea infracțională se înlătură prin metoda decriminalizării, adică prin excluderea faptei infracționale din rândul celor incriminate.

Ușurarea pedepsei se efectuează prin transferarea infracțiunii dintr-o categorie gravă în alta mai puțin gravă, prin micșorarea termenului minimal şi a celui maximal al pedepsei, prin înlocuirea în sancțiunea normei a tipului pedepsei cu una mai ușoară, prin excluderea din sancțiunea alternativă a pedepsei mai grave sau a celei complementare, prin modificări de legislație ce au loc în procesul depenalizării pedepselor.

Prin alte moduri, care ameliorează situația persoanei vinovate, trebuie de înțeles prevederile noii legi, care este mult mai favorabilă pentru persoana vinovată, cum ar fi, îmblânzirea regimului de ispășire a pedepsei cu închisoarea, extinderea temeiurilor pentru liberarea condiționată înainte de termen sau înlocuirea părții neexecutate din pedeapsă cu

o pedeapsă mai blândă, reducerea termenelor de prescripție şi de stingere a antecedentelor penale, amânarea executării pedepsei pentru femeile gravide şi pentru cele cu copii în vârstă de până la 8 ani etc.

Conform prevederilor art.10/1 Cod penal, *dacă, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare şi până la executarea completă a pedepsei privative de libertate, a muncii neremunerate în folosul comunității sau a amenzii, a intervenit o lege care prevede unul din aceste tipuri de pedeapsă, dar cu un maxim mai mic, sancțiunea aplicată se reduce la acest maxim dacă depăşeşte maximul prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârşită. Dacă, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare la detențiune pe viață şi până la executarea ei, a intervenit o lege care prevede pentru aceeași faptă numai pedeapsa închisorii, pedeapsa detențiunii pe viață se înlocuieşte cu maximul pedepsei închisorii, prevăzută de legea nouă pentru acea infracțiune. Dacă legea nouă prevede în locul pedepsei închisorii numai pedeapsa muncii neremunerate în folosul comunității sau a amenzii, pedeapsa aplicată se înlocuieşte cu munca neremunerată în folosul comunității, dacă nu sunt interdicții pentru aplicarea acesteia, fără a se putea depăşi maximul prevăzut de legea nouă. Dacă legea nouă prevede în locul pedepsei închisorii numai pedeapsa amenzii, pedeapsa aplicată se înlocuieşte cu amendă, fără a se depăşi maximul prevăzut în legea nouă. Ținându-se seama de partea executată din pedeapsa închisorii, executarea pedepsei muncii neremunerate în folosul comunității sau, după caz, a amenzii poate fi înlăturată în întregime sau în parte. Pedepsele complementare, măsurile de siguranță neprevăzute în legea nouă nu se mai execută, iar cele care au corespondent în legea nouă mai favorabilă se execută în conținutul şi limitele prevăzute de această lege. Dacă o dispoziție din legea nouă se referă la pedepse definitiv aplicate, se ține seama, în cazul pedepselor executate până la data intrării în vigoare a acesteia, de pedeapsa redusă sau înlocuită potrivit dispozițiilor alin.(1)– (4). Dacă fapta pentru care persoana execută pedeapsa nu se mai consideră infracțiune în conformitate cu prevederile legii noi, ci constituie o contravenție, sancțiunea contravențională nu se mai aplică, indiferent de categoria şi mărimea sancțiunii prevăzute. În cazul în care, în temeiul efectului retroactiv al legii penale, se impune recalificarea faptei stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă, instanța de judecată, soluționând chestiunea privind executarea hotărârii respective, va recalifica fapta şi va aplica pedeapsa prin fixarea maximului sancțiunii prevăzute de legea penală mai favorabilă condamnatului, dacă pedeapsa stabilită prin hotărârea irevocabilă este mai mare decât maximul prevăzut de legea penală nouă, sau va menține pedeapsa stabilită prin hotărârea irevocabilă.*

Raportând materialele cauzei la prevederile legale enunțate mai sus se constată că, ultimele au fost respectate întocmai de către instanță în sensul că cauza a fost examinată sub toate aspectele, obiectiv și multiaspectual, dând o apreciere obiectivă probelor şi, prin urmare concluzia instanței este în justificată și întemeiată în raport cu circumstanțele pricinii. Or, Colegiu Penal a constatat faptul că instanța de judecată a studiat minuțios toate circumstanțele cauzei și a verificat și analizat fiecare probă prezentată de către participanții la proces, ca urmare a dat o apreciere fiecărei probe și în ansamblu a adoptat o hotărâre legală și întemeiată.

7. Din materialele cauzei, Colegiul penal reține că ROTARI Valeriu a fost condamnat prin Sentința Judecătoriei Bălți, (sediul Sângerei) din 05 iulie 2023, în baza art.187 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal, la pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă. În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 ani.

Prin Decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023 s-a casat Sentința Judecătoriei Bălți, (sediul Sângerei) din 05 iulie 2023 în latura pedepsei penale, s-a rejudecat cauza și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care ROTARI Valeriu recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal i s-a aplicat pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Prin Sentința Judecătoriei Bălți, (sediul Sângerei) din 17 aprilie 2024 ROTARI Valeriu a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 187 alin.(2) lit.d) și e) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsă cu închisoare pe un termen de 4 ani, fără amendă, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Potrivit Deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 octombrie 2024 s-a respins ca nefondat recursul declarat de avocat în interesele lui ROTARI Valeriu împotriva Sentinței Judecătoriei Bălți, (sediul Sângerei) din 17 aprilie 2024 și s-a menținut sentința fără modificări.

Prin Încheierea Judecătoriei Căușeni, (sediul Bender) din 29 mai 2025, conform art.84 alin.(4) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 8 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, fiind cumulate pedepsele stabilite prin Sentința Judecătoriei Bălți, (sediul Sângerei) din 17 aprilie 2024 și prin Sentința Judecătoriei Bălți, (sediul Sângerei) din 05 iulie 2023 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 05 decembrie 2023.

8. În acest sens Colegiul penal conchide că condamnatul a solicitat aplicarea dispozițiilor art.10 și art.10/1 Cod penal al Republicii Moldova, invocând incidența legii penale mai favorabile urmare a modificărilor operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, publicată în Monitorul Oficial nr. 245–246 din 07.06.2024, în vigoare din 07.09.2024.

Potrivit art.10 alin.(1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul penal al faptei, prevede o pedeapsă mai blândă sau alt regim de executare a pedepsei, se aplică retroactiv. Totodată, conform art.10/1 Cod penal, în cazul pedepselor definitive, instanța reexaminează pedeapsa doar dacă noua lege penală este mai favorabilă condamnatului.

Analizând conținutul Legii nr.136 din 06.06.2024, se constată că, deși aceasta a adus modificări unor dispoziții din Codul penal, nu au fost operate modificări asupra articolului 187 alin.(2) Cod penal, or această faptă prevede că: (1) Jaful, adică sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane, se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de la 2 la 5 ani. (2) Jaful săvârșit: b) de două sau mai multe persoane; c) de o persoană mascată, deghizată sau travestită; d) prin pătrunderea în încăpere, în alt loc pentru depozitare sau în locuință; e) cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața sau sănătatea persoanei ori cu amenințarea aplicării unei asemenea violențe; f) cu cauzarea de daune în proporții considerabile; g) din motive 3 de

prejudecată, se pedepsește cu închisoare de la 5 la 7 ani cu (sau fără) amendă în mărime de la 850 la 1350 unități convenționale.

Verificând normele legale precitate, Colegiul penal atestă că, atât acțiunile lui ROTARI Valeriu, cât și pedeapsa aplicată se încadrează în actualele prevederi ale articolelor nominalizate din Codul penal.

Astfel, prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare din 07.09.2024 (cu unele excepții), publicată în M.O. nr. 245-246 art. 353 din 07.06.2024 legiuitorul a introdus modificări în unele norme penale a Codului penal, însă nu au fost operate modificări la art.187 alin.(2) Cod penal, or instanța de judecată în mod întemeiat a constatat că în speță nu atestă temeiuri de a interveni în încadrarea juridică a acțiunilor condamnatului sau în partea pedepsei stabilite, întrucât nu a intervenit nicio modificare a normei de incriminare aplicabile în cauză, iar pedeapsa stabilită prin hotărârea definitivă se încadrează în limitele prevăzute de legea în vigoare, nu poate fi invocată existența unei legi penale mai favorabile în sensul art.10 sau art.10/1 Cod penal. A admite cererea condamnatului în aceste condiții ar echivala cu aplicarea unei legi penale care nu aduce vreo modificare dispoziției legale în temeiul căreia a fost condamnat, ceea ce contravine principiului legalității și interpretării restrictive a normelor penale favorabile.

Având în vedere că prin Legea nr. 136 din 06.06.2024 nu s-au modificat prevederile art.187 alin.(2) Cod penal, iar ultima modificare a acestuia datează din 2022 (Legea nr. 111 din 21.04.2022), recursul apărării în interesele condamnatului privind aplicarea legii penale mai favorabile este nefondat și instanța de judecată întemeiat a respins cererea acestuia ca fiind neîntemeiată.

Totodată, instanța de recurs conchide că, prevederile art.10/1 Cod penal, legiuitorul a consfințit expres condițiile în care poate fi aplicată legea penală mai favorabilă în cazul pedepselor definitive, astfel că în alin.(1) se reține *dacă, după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare şi până la executarea completă a pedepsei privative de libertate, a muncii neremunerate în folosul comunității sau a amenzii,* ***a intervenit o lege care prevede unul din aceste tipuri de pedeapsă, dar cu un maxim mai mic****, sancțiunea aplicată se reduce la acest maxim dacă depășește maximul prevăzut de legea nouă pentru infracțiunea săvârșită.*

Instanța de recurs a analizat posibilitatea de a aplica legea penală mai favorabilă conform art.10/1 Cod penal, care permite reducerea pedepsei, după condamnare, în cazul în care apare o lege ulterioară mai blândă și a constatat că legea penală mai favorabilă se poate aplica doar dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: pedeapsa nu a fost complet executată (adică persoana încă se află în executarea sancțiunii), a intervenit o lege nouă, care prevede aceeași pedeapsă, dar cu un maxim mai mic sau, implicit, o pedeapsă mai ușoară pentru aceeași faptă.

Respectiv instanța de recurs reține neîntrunirea acestor condiții, or nu a intervenit o lege nouă care să reducă limita maximă a pedepsei pentru infracțiunea săvârșită. Deci, legea penală mai favorabilă nu este aplicabilă în acest caz, întrucât nu sunt întrunite condițiile legale prevăzute de art.10/1 Cod penal, or norma penală nu a suferit o modificare favorabilă (ex: scăderea maximului).

9. Astfel, analizând încheierea instanței de fond în contextul obligației instanței judecătorești de a-și motiva soluția, inclusiv analiza argumentelor principale ale condamnatului ROTARI Valeriu în cererea depusă privind aplicarea prevederilor art.10 și 10/1 Cod penal, Colegiul penal observă că instanța de fond a oferit o motivare amplă și temeinică a soluției pronunțate, astfel încât, s-a expus asupra tuturor argumentelor înaintate şi a stabilit toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a cauzei, precum și a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar într-un final întemeiat a ajuns la concluzia respingerii cererii condamnatului ROTARI Valeriu privind aplicarea prevederilor art.10, 10/1 Cod penal.

În această ordine de idei, instanța de recurs reiterează că din materialele dosarului rezultă că condamnatul nu corespunde cerințelor normei materiale. Prin urmare Colegiu Penal făcând o analiză a circumstanțelor cauzei, ajunge la concluzia că instanța de fond a studiat minuțios toate circumstanțele cauzei, a supus unei verificări multiaspectuale a temeiurilor cererii condamnatului ROTARI Valeriu, și întemeiat a concluzionat că pedeapsa stabilită, este conformă normelor legale, atât din punct de vedere al calificării faptelor imputate (art.187 alin.(2) Cod penal), cât și al tipului penitenciarului, urmând a fi menținută așa cum a fost stabilită prin sentința respectivă.

Subsidiar, analizând situația de fapt stabilită la soluționarea recursului declarat de avocatul Serghei COSTIN în interesele condamnatului ROTARI Valeriu şi raportând-o la temeiurile de drept aplicabile cazului examinat, totalitatea circumstanțelor şi condițiilor în favoarea şi în defavoarea admiterii acesteia, în cumul cu celelalte împrejurări ale cazului, Colegiul penal concluzionează asupra temeiniciei soluției instanței de judecată.

Cât privește argumentele recurentului, precum că instanța de fond nu și-a motivat hotărârea și a ignorat argumentele sale, Colegiul penal menționează că, Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu îşi expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare. Conform unei jurisprudenței constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil şi acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum şi, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza *Garcia Ruiz vs. Spania*, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Astfel, analizând încheierea instanței de fond în contextul obligației instanței judecătorești de a-și motiva soluția, inclusiv analiza argumentelor principale ale condamnatului în cererea sa privind aplicarea prevederilor art.10 și 10/1 Cod penal, Colegiul penal observă că instanța de fond a oferit o motivare amplă și temeinică a soluției pronunțate, astfel încât, s-a expus asupra tuturor argumentelor înaintate şi a stabilit toate circumstanțele care au importanță pentru justa soluționare a cauzei, precum și a aplicat corect normele de drept material și procedural, iar într-un final just a ajuns la concluzia respingerii cererii condamnatului ROTARI Valeriu, cu privire la aplicarea

efectului retroactiv al legii penale și aplicarea legii penale mai favorabile în cazul pedepselor definitive, ca fiind neîntemeiată.

Tot aici, Colegiul ține să menționeze că, CtEDO în cauza *Van de Hurk vs. Ţările de Jos* din 19.04.1994, a statuat că motivarea hotărârii nu atestă obligația instanței de a da fiecărui argument un răspuns detaliat. Concomitent, în cadrul hotărârii *Balani vs. Spania* din 09 decembrie 1994 par.27, Curtea a subliniat întinderea acestei obligații derivând din natura hotărârii şi fiind determinată de circumstanțele cauzei, instanța urmând să analizeze toate argumentele importante ale cauzei, iar alte argumente pertinente şi importante pentru obiectul prezentei cauze, nu au fost invocate.

În asemenea împrejurări nu pot fi reținute criticele formulate de avocatul Serghei COSTIN în interesele condamnatului ROTARI Valeriu împotriva Încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) nr. 21-171/2025 din 22 iulie 2025, deoarece sunt nejustificate şi se combat prin constatările sus citate.

10. Prin urmare, analizând situația de fapt stabilită la soluționarea cererii şi raportând-o la temeiurile de drept aplicabile cazului examinat, totalitatea circumstanțelor și condițiilor în favoarea şi în defavoarea admiterii acesteia, în cumul cu celelalte împrejurări ale cazului, Colegiul penal concluzionează asupra temeiniciei soluției instanței de judecată.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a încheierii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs.

În final, Colegiul penal atestă că recursul declarat de avocatul Serghei COSTIN în interesele condamnatului ROTARI Valeriu, nu conține nici unul din temeiurile prevăzute de art.444 Cod de procedură penală, pentru atacarea hotărârilor cu recurs, pentru a se repara erorile de drept, fiind indicat doar dezacordul cu hotărârea contestată, cerințele înaintate nefiind motivate prin careva argumente plauzibile, fapt ce constituie temei de respingere a cererii de recurs ca fiind nefondată, cu menținerea încheierii în cauză.

Pentru motivele expuse mai sus, în conformitate cu art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul Penal va respinge recursul declarat de avocatul Serghei COSTIN în interesele condamnatului ROTARI Valeriu, împotriva Încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) nr. 21-171/2025 din 22 iulie 2025, ca fiind nefondat, reținând în acest sens că, Încheierea instanței de fond este una legală și întemeiată, iar prin urmare careva temeiuri de casare a Încheierii nu au fost reținute.

11. Conducându-se de prevederile art.art.447, 448, art.449 alin.(1) pct.1) lit.a), art.469-471, Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de avocatul Serghei COSTIN în interesele condamnatului ROTARI Valeriu, împotriva Încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) nr. 21-171/2025 din 22 iulie 2025, şi se menține fără modificări Încheierea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Andrei CAZACICOV**

Vitalie BUDECI